

שאני איני גנב ח"ו [חס ושלוש] כי אני איני לוקח, רק זהב א' [אחד] ובידי לגנוב כל החנות. "אמר לו השר: "אם זה אין רצונך אמסור לך להשר, ויעשה בך מה שיחפוץ. "אחר זה ראה כי אין לו שום המלטה מידו, הוכרח בשברון לבו להסכים גם לעשות את זה. והלך עם השר והראה לו החלון והלך דרך החלון עד החדר אשר המטמון מונח שם, ותיכף הלך החוצה ואמר להשר: "ב"ה [ברוך השם] אשר הציל אותי מהגניבה הגדולה זו. "אמר לו: "ולמה?" אמר לו החסיד: "כי שמעתי איך ששני משרתי מדברים זע"ז [זה עם זה] ואחד אמר: 'שמור את הסם מות היטב, כי בבוקר יתן בצלוחית הטייא [התה] שלו, ויהי המטמון שלנו, כי אין בעיר ידיעה כלל מהגוינוש שלו. "א"כ [אם כן] דעתי שנלך תיכף להודיע מזה להשר בכדי שלא ישתה ח"ו [חס ושלוש] בבוקר מהסם המות, ובודאי יעשר לנו עושר רב. "וכאשר שמע השר כל זה נבהל מאד מזה ואמר לו: "לך לביתך לשלוש רק תן לי הכובע שלך. "ונטל הכובע שלו והוא הלך לביתו בשמחה מה שניצל מהגניבה הגדולה. והשר הלך לביתו ושכב אך לא הי' באפשרי שישן כי לבו הי' מקששש [מקשקש] כפעמון. וכאור הבוקר אמר למשרתי שיתנו לו הטייא, ונתנו לו תיכף ומיד כי מוכן הי' מכבר, וכאשר נתנו לו הצלוחית אמר להמשרת: "שתה אתה. "ולא אבה המשרת לשתות בשום אופן, והבין שדבריו כנים ונתן המשקה להכלב שלו, וכאשר בא

שאני איני גנב ח"ו כי אני איני לוקח רק זהב א' ובידי לגנוב כל החנות אמר לו השר אם זה אין רצונך אמסור לך להשר ויעשה בך מה שיחפוץ אחר זה ראה כי אין לו שום המלטה מידו הוכרח בשברון לבו להסכים גם לעשות את זה והלך עם השר והראה לו החלון והלך דרך החלון עד החדר אשר המטמון מונח שם ותיכף הלך החוצה ואמר להשר ביה אשר הציל אותי מהגניבה הגדולה זו אמר לו ולמה אמר לו החסיד כי שמעתי איך ששני משרתי מדברים זע"ז ואחר אמר שמור את הסם מות היטב כי בבוקר יתן בצלוחית הטייא שלו ויהי המטמון שלנו כי אין בעיר ידיעה כלל מהגוינוש שלו איך דעתי שנלך תיכף להודיע מזה להשר בכדי שלא ישתה ח"ו בבוקר מהסם המות ובודאי יעשר לנו עושר רב. וכאשר שמע השר כל זה נבהל מאד מזה ואמר לו לך לביתך לשלוש רק תן לי הכובע שלך ונטל הכובע שלו והוא הלך לביתו בשמחה מה שניצל מהגניבה הגדולה והשר הלך לביתו ושכב אך לא הי' באפשרי שישן כי לבו הי' מקששש כפעמון וכאור הבוקר אמר למשרתי שיתנו לו הטייא ונתנו לו תיכף ומיד כי מוכן הי' מכבר וכאשר נתנו לו הצלוחית אמר להמשרת שתה אתה ולא אבה המשרת לשתות בשום אופן והבין שדבריו כנים ונתן המשקה להכלב שלו וכאשר בא בפיו החצי המשקה נפל תיכף לארץ ומת אהכ"ז עשה המשפט להמשרתים אשר נחרץ להם ותיכף בבוקר שלח אחר גדולי העיר והראה להם הכובע אמר להם תכירו למי הוא הכובע הזה. אמרו מכירים אנו האיש מהכובע אמר להם זה האיש מהכובע היא היא הגנב מהזהובים. אמרו לו אדונינו זהו דבר שאי אפשר כי הוא איש כשר וישר בתכלית וגם הוא חכם גדול ומיחוסי ארץ אמר להם קראו לו תיכף ומיד ויבא אצלי ושלחו אחריו ובא בשברון לבו אמר לו השר מכיר אתה הכובע של מי הוא אמר אדוני שלי הוא אמר ידירי הנה כאשר גדולי העיר אמרו ממהותיך גנב אך אני רואה בחוש שזהו מן השמים בכדי שתצילני מהמות המר וסיפר לו המעשה ואמר לפי הדין והיושר מהראוי הוא שהגוינוש הגדול יהי' שייך רק לך כי די לי שהצלתי ממות המר אך אם רצונך נחלק בשוה לחצאין ונתן לו החצי מהמטמון הגדול וההצי שלו הי' כמו חצי מיליאן שטערלינג ואחר זה שילם בכל החניות הזהובים שגנב בטוב והפלא הזה שמעתי מפי הרב החסיד המפורסם כוה' דוד מאראדנע אשר הוא שמע מהגדולים אשר הם הכירו את החסיד הנ"ל והי' כל ימיו גביר מופלא ועובד אלקים בתכלית ופזרן גדול הנה כאשר אני מכיר את הרב החסיד ר' דוד הנ"ל אצלי המעשה ממש כאשר בעיני ראיתי והנה בעיני הוא הפלא ופלא והמכירים קדושתו פילאי פלאים ממש המופתים המבואר קטן הוא בערך מה שראו בעיניהם מקדושתו פילאי פלאים ממש המופתים המבואר בגמ' על התנאים הגדולים:

בפיו החצי המשקה, נפל תיכף לארץ ומת. אחכ"ז [אחר כל זה] עשה המשפט להמשרתים אשר נחרץ להם. ותיכף בבוקר שלח אחר גדולי העיר והראה להם הכובע. אמר להם: "תכירו למי הוא הכובע הזה?" אמרו: "מכירים אנו האיש מהכובע. "אמר להם: "זה האיש מהכובע היא היא הגנב מהזהובים. "אמרו לו: "אדונינו, זהו דבר שאי אפשר כי הוא איש כשר וישר בתכלית וגם הוא חכם גדול ומיחוסי ארץ. "אמר להם: "קראו לו תיכף ומיד ויבא אצלי. "ושלחו אחריו ובא בשברון לבו. אמר לו השר: "מכיר אתה הכובע של מי הוא?" אמר: "אדוני, שלי הוא. "אמר: "ידידי, הנה כאשר גדולי העיר אמרו ממהותיך פלא גדול הוא מגניבתך הזהובים כי רחוק אתה בתכלית ממהות גנב. אך אני רואה בחוש שזהו מן השמים בכדי שתצילני מהמות המר. "וסיפר לו המעשה ואמר: "לפי הדין והיושר מהראוי הוא שהגוינוש הגדול יהי' שייך רק לך כי די לי שהצלתי ממות המר, אך אם רצונך נחלק בשוה לחצאין. "ונתן לו החצי מהמטמון הגדול. והחצי שלו הי' כמו חצי מיליאן שטערלינג. ואחר זה שילם בכל החניות [החניות] הזהובים שגנב בטוב. והפלא הזה שמעתי מפי הרב החסיד המפורסם מוה' [מורנו הרב] דוד מאראדנע אשר הוא שמע מהגדולים אשר הם הכירו את החסיד הנ"ל [הנזכר לעיל]. והי' כל ימיו גביר מופלא ועובד אלקים בתכלית ופזרן גדול. הנה כאשר אני מכיר את הרב החסיד ר' דוד הנ"ל [הנזכר לעיל] נתאמת אצלי המעשה ממש כאשר בעיני ראיתי. והנה בעיני הוא הפלא ופלא. והמכירים קדושתו אמרו שבערך הפלגות רוס מעלת קדושתו דבר קטן הוא בערך מה שראו בעיניהם מקדושתו פילאי פלאים ממש המופתים המבואר בגמ' [בגמרא] על התנאים הגדולים: